

Anonimizált változat

- 1177810 -

C-132/21 – 1

C-132/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. március 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Fővárosi Törvényszék (Magyarország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 2.

Felperes:

BE

Alperes:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék

Az alperesi érdekelt: Budapesti Elektromos Művek Zártkörűen Működő Részvénytársaság

[OMISSIS] Budapest [OMISSIS]

[OMISSIS] [éléments de procédure de droit interne]

A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott [OMISSIS] határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

V é g z é s:

A bíróság az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezi a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a

95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete 51. cikk (1) bekezdésének és 52. cikk (1) bekezdésének, 77. cikk (1) bekezdésének, valamint 79. cikk (1) bekezdésének, továbbá ezekkel összefüggésben az Alapjogi Charta 47. cikkének értelmezésére irányulóan.

A bíróság a következő kérdéseket teszi fel az Európai Unió Bíróságának:

1. **Az Európai Parlament és a Tanács 2016/679 rendelete (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 77. cikk[ének] (1) bekezdését és 79. cikk[ének] (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a 77. cikkben foglalt közigazgatási jogorvoslat a közjogi jogérvényesítés, míg a 79. cikkben foglalt bírósági jogorvoslat a magánjogi jogérvényesítés eszköze? Amennyiben igen, ebből következik-e, hogy a közigazgatási jogorvoslatra hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság a jogsértés tényének megállapítására elsődleges hatáskörrel rendelkezik?**
2. **Amennyiben az érintett – akinek megítélése szerint a rá vonatkozó személyes adatok kezelése megsértette az általános adatvédelmi rendeletet – mind az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk[ének] (1) bekezdése szerinti panasztétel jogával, mind a 79. cikk[ének] (1) bekezdése szerinti bírósági jogorvoslat jogával egyszerre él, melyik értelmezés áll az Alapjogi Charta 47. cikkével összhangban:**
 - a) **a felügyeleti hatóság és a bíróság egymástól függetlenül köteles a jogsértés tényét vizsgálni, és ezáltal akár eltérő eredményre juthatnak; vagy**
 - b) **a felügyeleti hatóság döntése – a jogsértés elkövetésének ténye megítélésében – elsőbbséget élvez az általános adatvédelmi rendelet 51. cikk[ének] (1) bekezdésében [Or. 2. o.] foglalt felhatalmazás[ra] és 58. cikk[e] (2) bekezdés[ének] b) és d) pontjaiban biztosított hatáskörökre tekintettel?**
3. **Az általános adatvédelmi rendelet 51. cikk[ének] (1) bekezdése és 52. cikk[ének] (1) bekezdése által a felügyeleti hatóság számára biztosított független jogállást úgy kell-e értelmezni, hogy a felügyeleti hatóság a 77. cikk szerinti panasz elbírálása iránti eljárásában és döntésében független a 79. cikk szerinti hatáskörrel rendelkező bíróság jogerős ítéletében foglaltaktól, és ezáltal az ugyanazon vélt jogsértés vonatkozásában akár eltérő döntésre juthat?**

[OMISSIS] [éléments de procédure de droit interne]

I n d o k o l á s

- 1 Az adatvédelmi ügyben eljáró közigazgatási bíróság az EUMSZ 267. cikke alapján az alapügy elbírálásához szükséges uniós jogi rendelkezések értelmezését kéri az Európai Unió Bíróságától (a továbbiakban: Bíróság).

A jogvita tárgya és a releváns tények

- 2 A felperes az érdekelt részvénytársaság (a továbbiakban: adatkezelő) részvényeseként jelen volt az adatkezelő 2019. április 26. napján megtartott közgyűlésén, ahol több ízben kérdéseket tett fel az igazgatóság tagjainak és a közgyűlés egyéb résztvevőinek. Ezt követően a felperes az adatkezelőtől a közgyűlésen rögzített hangfelvétel – mint saját személyes adata – kiadását kérte, amelyet az adatkezelő oly módon teljesített, hogy kizárólag a saját hangját tartalmazó részeket bocsátotta a felperes rendelkezésére, más személyek megszólalását azonban nem. A felperes az alpereshez mint felügyeleti hatósághoz előterjesztett kérelmében egyrészt annak megállapítását kérte, hogy az adatkezelő jogellenesen, az általános adatvédelmi rendeletet megsértve nem adta ki számára a közgyűlés hanganyagát – ide értve különösen a kérdéseire elhangzott válaszokat –, másrészt a hangfelvétel kiadására kérte kötelezni az adatkezelőt. Az alperes jogsértés hiányát állapította meg, és a 2019. november 29. napján kelt [OMISSIS] határozatával a felperes kérelmét elutasította.
- 3 A felperes az alperes határozata ellen – elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését kérve – közigazgatási pert indított, amely a jelen bíróság előtt alapügyként folyamatban van. Az alperes a határozatában foglalt álláspontja fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.
- 4 Ezzel párhuzamosan a felperes az általános adatvédelmi rendelet 79. cikke szerinti jogérvényesítés érdekében keresetet nyújtott be a polgári bírósághoz. A polgári bíróság a jogerős másodfokú ítéletében megállapította, hogy az adatkezelő megsértette a felperes személyes adataihoz való hozzáférési jogát azzal, hogy kérelme ellenére nem bocsátotta rendelkezésére a közgyűlésről készített hangfelvételnek a kérdéseire adott válaszokat tartalmazó részeit, ezért az adatkezelőt a hangfelvétel ezen részei felperesnek történő kiadására kötelezte. A felperes a közigazgatási perben kérte figyelembe venni a polgári bíróság ítéletének [Or. 3. o.] megállapításait.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka, a felek érvei

- 5 Az alperes – a jogerős polgári bírósági ítélet meghozatalát követően – előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta a közigazgatási perben, mivel a felügyeleti hatóság és a polgári bíróság között párhuzamos hatáskörök fennállását észlelte. Az eljáró bíróság egyetértett ezen kérdés felmerülésével, és a per eldöntéséhez szükségesnek látta a párhuzamos hatáskörök elhatárolását, amelyhez a Bíróság jogértelmezése szükséges.

- 6 Az alperes álláspontja szerint a felügyeleti hatóság – a rendelet 57. cikk (1) bekezdés a) pontjából levezethetően – elsődleges jogkörrel rendelkezik az általános adatvédelmi rendelet megfelelő alkalmazásának ellenőrzésére, és elsődleges letéteményese a személyes adatok közjogi védelmének. Sem az általános adatvédelmi rendelet, sem a nemzeti eljárásjogi jogszabályok nem határozzák meg azonban, hogy a hatósági hatáskör hogyan viszonyul a másodlagos jogvédelmi szintet megtestesítő polgári bírósági hatáskörhöz, amely alapvető jogbiztonsági kérdés. Rámutatott, hogy a nemzeti eljárásjogi szabályozás sajátosságai miatt a jelen ügygel összefüggő polgári perben a felügyeleti hatóság még beavatkozóként sem vehetett részt, így ott nem érvényesíthette álláspontját. Előadta, hogy a jelen eset nem egyedi, és több olyan eljárásról van tudomása, amelyben ugyanazon jogsértés miatt a hatósági eljárással párhuzamosan az érintett polgári pert is indított.
- 7 A felperes véleménye szerint mind a hazai jogszabályok, mind az általános adatvédelmi rendelet lehetőséget biztosítanak az adatalanyoknak arra, hogy a polgári bíróság előtt is érvényesítsék jogaikat az adatkezelőkkel szemben. A polgári bíróság egyértelmű hatáskörrel rendelkezik az adatvédelmi jogsértések vizsgálatára és erre tekintettel sérelemdíj megállapítására. Az adatvédelmi perben a bíróságot semmilyen módon nem köti a felügyeleti hatóság határozata.

A releváns jogszabályi rendelkezések

- 8 Európai Unió jogszabályok
- Az általános adatvédelmi rendelet
51. cikk (1) bekezdése;
52. cikk (1) bekezdése;
57. cikk (1) bekezdés a) és f) pontjai;
58. cikk (2) bekezdés b) és d) pontjai;
77. cikk (1) bekezdése;
78. cikk (1) bekezdése;
79. cikk (1) bekezdése;
82. cikk (6) bekezdése.
- Az Alapjogi Charta 47. cikke
- 9 Nemzeti jogszabályok

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info. tv.) [Or. 4. o.]

22. § Jogainak érvényesítése érdekében az érintett a VI. Fejezetben meghatározottak szerint

- a) a Hatóság vizsgálatát kezdeményezheti az adatkezelő intézkedése jogszerűségének vizsgálata céljából, ha az adatkezelő a 14. §-ban meghatározott jogainak érvényesítését korlátozza vagy ezen jogainak érvényesítésére irányuló kérelmét elutasítja, valamint
- b) a Hatóság adatvédelmi hatósági eljárásának lefolytatását kérelmezheti, ha megítélése szerint személyes adatainak kezelése során az adatkezelő, illetve az általa megbízott vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó megsérti a személyes adatok kezelésére vonatkozó, jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírásokat.

23. § (1) Az érintett az adatkezelő, illetve – az adatfeldolgozó tevékenységi körébe tartozó adatkezelési műveletekkel összefüggésben – az adatfeldolgozó ellen bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint az adatkezelő, illetve az általa megbízott vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó a személyes adatait a személyes adatok kezelésére vonatkozó, jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások megsértésével kezeli.

[...]

(4) A perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége. A perbe a Hatóság az érintett pernyertessége érdekében beavatkozhat.

(5) Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, a jogsértés tényét megállapítja és az adatkezelőt, illetve az adatfeldolgozót

- a) a jogellenes adatkezelési művelet megszüntetésére,
- b) az adatkezelés jogszerűségének helyreállítására, illetve
- c) az érintett jogai érvényesülésének biztosítására pontosan meghatározott magatartás tanúsítására kötelezi, és szükség esetén egyúttal határoz a kártérítés, sérelemdíj iránti igényről is.

[OMISSIS] [modalités de publication de l'arrêt mentionné au paragraphe précédent]

38. § (1) A Hatóság autonóm államigazgatási szerv.

(2) A Hatóság feladata a személyes adatok védelméhez, valamint a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének ellenőrzése és elősegítése, továbbá a személyes adatok Európai Unión belüli szabad áramlásának elősegítése.

(2a) Az általános adatvédelmi rendeletben a felügyeleti hatóság részére megállapított feladat- és hatásköröket a Magyarország joghatósága alá tartozó jogalanyok tekintetében az általános adatvédelmi rendeletben és e törvényben meghatározottak szerint a Hatóság gyakorolja.

(3) A Hatóság a (2) és (2a) bekezdés szerinti feladatkörében az e törvényben meghatározottak szerint különösen

a) bejelentés alapján és hivatalból vizsgálatot folytat;

b) az érintett kérelmére és hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást folytat;

[OMISSIS] [détails de compétence non pertinents dans la présente affaire]

e) a más által indított perbe beavatkozhat;

[OMISSIS] [détails de compétence non pertinents dans la présente affaire]

h) ellátja az Európai Unió kötelező jogi aktusában, így különösen az általános adatvédelmi rendeletben és a 2016/680 (EU) irányelvben a tagállami felügyeleti hatóság részére megállapított, továbbá a törvényben meghatározott egyéb feladatokat.

[...] **[Or. 5. o.]**

(5) A Hatóság független, csak a törvénynek van alárendelve, feladatkörében nem utasítható, a feladatát más szervektől elkülönülten, befolyásolástól mentesen látja el. A Hatóság számára feladatot csak törvény állapíthat meg.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.)

6. § A bíróság határozata mindenkire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.

A kérdés felmerülésének alapját képező okok ismertetése

- 10 A Bíróság még nem értelmezte az általános adatvédelmi rendelet 77. és 79. cikkét az abban foglalt hatáskörök elhatárolása szempontjából. Az általános adatvédelmi rendelet 77. cikke és 79. cikke párhuzamosan érvényesíthető jogokat teremt az érintett jogalanyok számára, ugyanakkor ezek párhuzamos gyakorlása jogbiztonsági kérdéseket vethet fel, mint ahogyan az alapügyben is. A nemzeti eljárási jogszabályok szerint a felügyeleti hatóság döntése nem köti a polgári bíróságot, így nem kizárt, hogy a polgári bíróság a felügyeleti hatósággal ellentétes döntésre jut ugyanazon tényállás tekintetében.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság az általános adatvédelmi rendelet 78. cikke szerinti hatáskörben eljáró közigazgatási bíróság, amely a felügyeleti hatóság döntését

vizsgálja felül. A felügyeleti hatóság hatásköre a kérdést előterjesztő közigazgatási bíróság hatáskörét is meghatározza, mivel csak a felügyeleti hatóság hatáskörébe tartozó jogkérdések tekintetében végezhet jogszerűségi vizsgálatot. Az alapügyben a kérdést előterjesztő bíróság a felügyeleti hatóság határozatában az általános adatvédelmi rendelet megsértése tárgyában tett megállapításokat úgy köteles felülvizsgálni, hogy ugyanezen jogkérdésben az általános adatvédelmi rendelet 79. cikke szerinti hatáskörben eljáró polgári bíróság már jogerős ítéletet hozott. A polgári bíróság ítélete az alapügyben nem bír res iudicata hatállyal, mivel a felek nem azonosak. Míg a polgári pernek és az alapügynek is az adatkezeléssel érintett jogalany a felperese, addig a polgári per alperese az adatkezelő, az alapügy alperese pedig a felügyeleti hatóság, akinek pernyertessége érdekében az adatkezelő érdekeltként perbe lépett. A polgári perben a felügyeleti hatóság kizárólag az érintett jogalany pernyertessége érdekében léphet be – az Info. tv. 23. § (4) bekezdése értelmében –, azonban jelen esetben a felügyeleti hatóság nem a felperes, hanem az adatkezelő álláspontját osztotta, ezért nem álltak fenn a perbelépés feltételei.

- 12 Vitathatatlan, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak ugyanazon tényállást és ugyanazon jogsértés megtörténtét kell vizsgálnia, ugyanazon európai uniós és nemzeti jogszabályok értelmezése mentén, mint amely kérdésben a polgári bíróság már jogerős ítéletet hozott. A nemzeti eljárási szabályok szerint a polgári bíróság ítélete nem köti a közigazgatási bíróságot, ugyanakkor [az utóbbi] nem hagyhatja figyelmen kívül a jogbiztonság követelményének általános elvét, mely szerint a bíróság határozata mindenkire kötelező (Bsz. 6. §-a).
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az általános adatvédelmi rendelet 77. és 79. cikkeiben rögzített jogorvoslati lehetőségeknek nem lehet célja a párhuzamos hatáskörök fennállása ugyanazon tényállás és ugyanazon jogsértés vizsgálatára, ezért ezek elhatárolása szükséges a Bíróság által. Ellenkező esetben ellentétes tartalmú döntések szülehetnek, amelyek a jogbiztonságot súlyosan sértenék mind az adatkezelők, mind az adatkezeléssel érintett jogalanyok szempontjából. **[Or. 6. o.]**
- 14 A kérdést előterjesztő bíróságban felmerült az a versenyjogi területen kiforrott rendszerhez hasonló értelmezési lehetőség, amely szerint a közjogi és magánjogi jogérvényesítés jól elkülöníthető egymástól a hatáskörök és az érintettek jogainak sérelme nélkül. A tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2014. november 26-i 2014/104/EU irányelvének 9. cikk (1) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják, hogy a versenyhatóság által hozott jogerős határozatban megállapított versenyjogi jogsértés megtörténte ne legyen vitatható a kártérítési perben. A kérdést előterjesztő bíróság párhuzamosságot lát a két szabályozási rendszerben, figyelemmel arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet 82. cikk (6) bekezdése kifejezetten a 79. cikk szerinti bírósági jogorvoslati útra – a magyar jogrendszerben a polgári bíróság hatáskörébe – utalja a kártérítéshez való jog

érvényesítését, míg az általános adatvédelmi rendeletben foglalt kötelezettségek érvényesítésére főszabályként a felügyeleti hatóság rendelkezik hatáskörrel.

- 15 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az általános adatvédelmi rendelet 77. cikkében foglalt jogorvoslat – annak ellenére, hogy az érintett panaszára/kezdeményezésére indul – a közjogi jogérvényesítés eszköze, míg a 79. cikk szerinti bírósági jogorvoslat a magánjogi jogérvényesítés körébe tartozik. Értelmezése szerint az érintett természetes személy [a] döntésétől függően bármelyik jogorvoslati lehetőséggel élhet, az egyik nem feltétele vagy kizáró oka a másiknak. A Bíróság a C-73/16. számú Peter Puškár és a Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, a Kriminálny úrad finančnej správy ügyében hozott 2017. szeptember 27-i ítéletében (ECLI:EU:C:2017:725) (a továbbiakban: C-73/16. számú Puškár ítélet) kimondta, hogy „az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétesek az olyan nemzeti jogszabályok, amelyek a bírósági jogorvoslat valamely személy általi gyakorlását – amely személy azt állítja, hogy megsértették a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel biztosított, a személyes adatok védelméhez való jogát – attól teszik függővé, hogy előzőleg kimerítették a nemzeti közigazgatási hatóságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket, feltéve hogy az említett jogorvoslati lehetőségek gyakorlásának konkrét módjai nem érintik aránytalanul a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot.” (C-73/16. számú Puškár ítélet 1. kérdésre adott válasz). A Bíróság ezen ítéletében a közigazgatási jogorvoslat előzetes lefolytatását elfogadta olyan eszközként, amely jogszerű általános érdekű célkitűzéseket szolgál, úgy mint a bíróságoknak az olyan jogvitáktól való tehermentesítése, amelyeket az érintett közigazgatási hatóság előtt közvetlenül el lehet dönteni, valamint a bírósági eljárások hatékonyságának növelése az olyan jogviták tekintetében, amelyek esetében annak ellenére terjesztenek elő bírósági jogorvoslatot, hogy már nyújtottak be panaszt (a C-73/16. számú Puškár ítélet 67. pontja).
- 16 Az alapügyben a C-73/16. számú Puškár ítélet tényállásával ellentétben a nemzeti jogszabályok nem kötik ki a bírósághoz fordulás előfeltételül a közigazgatási jogorvoslati lehetőség kimerítését. Az alapügyben éppen abból adódóan merült fel a jogértelmezési kérdés, hogy a párhuzamosan gyakorolt jogorvoslati utak eltérő eredményre vezethetnek. Abban az esetben, ha ugyanaz a természetes személy párhuzamosan keresi mindkét jogorvoslati úton ugyanazon jogsérelme orvoslását, szükséges a felügyeleti hatóság – egyúttal az általános adatvédelmi rendelet 78. cikk szerinti hatáskörrel rendelkező hatósági döntést felülvizsgáló közigazgatási bíróság – és a 79. cikk szerinti hatáskörrel rendelkező, magánjogi igényérvényesítést elbíráló polgári bíróság hatáskörét elhatárolni abból a szempontból, hogy a jogsértés tényének **[Or. 7. o.]** megállapítására melyik fórum rendelkezik elsődleges hatáskörrel. A bírósági eljárások hatékonyságának növelése a C-73/16. számú Puškár ítéletben rögzített[ek szerint] jogszerű, általános érdekű célkitűzés, amely a kérdést előterjesztő bíróság megítélése szerint

valamennyi tagállamban elérendő cél a nemzeti eljárási szabályozásban való eltérésektől függetlenül.

- 17 A vertikális szintű hatásköri párhuzamosság azért is problémás, mert az általános adatvédelmi rendelet preambuluma (117) bekezdésében megfogalmazott cél – miszerint a természetes személyek személyes adatainak kezelésével összefüggésben fennálló védelemnek alapvető alkotóeleme, hogy a tagállamokban feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során teljes függetlenséget élvező felügyeleti hatóságokat hozzanak létre –, amelynek megvalósítása az 51. cikk (1) bekezdésében kötelezően előírásra került a tagállamok számára, részben korlátozódik abban az esetben, amikor a bírósági jogorvoslat megelőzi a közigazgatási jogorvoslatot. Amennyiben a közigazgatási és bírósági jogorvoslat párhuzamossága megengedhető, az időben korábban meghozott jogerős bírósági ítélet kötné a felügyeleti hatóságot az ugyanazon tényállás kapcsán benyújtott panasz elbírálása során. Ezáltal az ilyen esetekben a hatóságnak az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkében foglalt hatásköre korlátozottá válna.
- 18 A folyamatban lévő C-645/19. számú Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA kontra Gegevensbeschermingsautoriteit ügyben Michal Bobek főtanácsnok 2021. január 13-án ismertetett indítványa (a továbbiakban: C-645/19. számú Facebook főtanácsnoki indítvány) 95–97. pontjaiban kifejtette, hogy a természetes személyek magas szintű védelmét az egységesség biztosításában látja. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az egységesség nem csupán horizontális szinten – a felügyeleti hatóságok közötti egységességi mechanizmus működésével –, de vertikális szinten a közigazgatási és bírósági jogorvoslat viszonylatában is követelmény az Alapjogi Charta 47. cikkének érvényesülése érdekében. Az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog csak a jogbiztonság, azaz a jogorvoslati eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező független szervek egységes joggyakorlata megvalósulásával biztosítható. Az egységesség eléréséhez a természetes személyek által párhuzamosan gyakorolható jogorvoslati lehetőségek közötti elsőbbségi elhatárolás szükséges. Ez csak az általános adatvédelmi rendelet értelmezésével tehető meg, figyelemmel arra, hogy mind a felügyeleti hatóság, mind a bíróság saját hatáskörében eljárva független döntéshozó.
- 19 A felügyeleti hatóság határozatának a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyó, az általános adatvédelmi rendelet 78. cikke szerinti bírósági felülvizsgálatára irányuló perben a hatásköri párhuzamosság kérdése már horizontális szinten jelentkezik a közigazgatási és polgári bíróságok között. Amennyiben a hatáskörök nem határolhatóak el, és ugyanazon személy ugyanazon vélt jogsértés okán párhuzamosan indítja el az általános adatvédelmi rendelet 77. cikke szerinti közigazgatási és a 79. cikke szerinti bírósági jogorvoslatot, a C-645/19. számú Facebook főtanácsnoki indítvány 171. pontjában felvetett kérdés közigazgatási és polgári bíróság hatásköre kapcsán is felmerülne, oly módon, hogy a felügyeleti hatóság eljárását felülvizsgáló – a 78. cikk szerinti hatáskört gyakorló – közigazgatási bíróság és a 79. cikk szerinti hatáskörben eljáró polgári bíróság

között „az első ítéletig tartó párhuzamos verseny” alakulhatna ki. Ezáltal amelyik jogorvoslati út először zárulna jogerős ítélettel, az rendelkezne ténylegesen hatáskörrel az adott egyedi ügyben az adatkezelés jogszerű vagy jogsértő jellegének megítélésére.

- 20 A bíróság egyetért a felügyeleti hatóság azon érvelésével, hogy az általános adatvédelmi rendelet 51. cikk (1) bekezdéséből eredő felhatalmazás, valamint az 57. cikk (1) bekezdés a) és **[Or. 8. o.]** f) pontjaiban, valamint 58. cikk (2) bekezdés b) és c) pontjaiban rögzített feladat- és hatáskörök a felügyeleti hatóságot elsődleges hatáskörrel ruházzák fel a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásának vizsgálatára és ellenőrzésére. Erre tekintettel a Bíróság számára olyan értelmezés megerősítését javasolja, amely szerint amennyiben ugyanazon jogsértés kérdésében felügyeleti hatósági eljárás kerül vagy került lefolytatásra, abban az esetben a felügyeleti hatóság döntése – és az azt felülvizsgáló közigazgatási bíróság döntése – legyen elsődlegesen irányadó a jogsértés tényének kérdésében, és ezen közigazgatási jogorvoslati eljárásokban az általános adatvédelmi rendelet 79. cikke szerinti hatáskörben eljáró polgári bíróságok megállapításai ne rendelkezzenek kötőerővel.
- 21 Az alapügy elbírálásához szükség van a felügyeleti hatóság, az annak döntését felülvizsgáló közigazgatási bíróság és az általános adatvédelmi rendelet 79. cikke szerint eljáró polgári bíróság hatáskörének elhatárolására a jogsértés ténye megállapításának kérdésében, figyelemmel arra, hogy amennyiben a felügyeleti hatósági jogkör elsőbbsége nem kerül alátámasztásra, a kérdést előterjesztő bíróságnak a jogbiztonság elvére tekintettel a jogerős polgári bíróság ítéletének megállapításait kell irányadónak tekintenie, anélkül, hogy saját maga végezné el a hatósági határozat jogsértés tényére vonatkozó megállapításai jogszerűségének mérlegelését, amely tulajdonképpen az általános adatvédelmi rendelet 78. cikkében foglalt jogkör kiüresítését jelentené.
- 22 A jelen helyzet fenntartása emellett általános jogbizonytalanságot teremtene, hiszen a közigazgatási vagy polgári bírósági ítéletek között az időbeliség határozná meg, hogy melyik rendelkezik kötelező erővel a még folyamatban lévő más jogorvoslati eljárásokban.

[OMISSIS] [éléments de procédure de droit interne]

Budapest, 2021. március 2.

[OMISSIS] [signatures]